

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 190

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 18 martie 2011

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 52 din 20 ianuarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. a) teza întâi din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989	2-4	dezvoltării rurale nr. 413/2008 privind aprobarea Criteriilor de acreditare a stupinei de multiplicare	8
Decizia nr. 113 din 1 februarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (1) și (4), art. 48 alin. (3) și art. 49 alin. (1), (4) și (7) din Legea nr. 4/2008 privind prevenirea și combaterea violenței cu ocazia competițiilor și a jocurilor sportive	5-6	161. — Ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii privind aprobarea certificării ca aeroport deschis traficului internațional a Aeroportului Arad	9
Decizia nr. 249 din 17 februarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată	7-8	162. — Ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii privind aprobarea certificării ca aeroport deschis traficului internațional a Aeroportului Craiova	9
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
51. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale pentru modificarea Ordinului ministrului agriculturii și		3.888. — Ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului pentru aprobarea Normelor procedurale interne privind achiziția publică de servicii hoteliere, campinguri și alte tipuri de cazare decât cea hotelieră și a serviciilor de restaurant și de servire a mâncării, pentru activitățile organizate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului	10-15
		★	
		Rectificări	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 52

din 20 ianuarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. a) teza întâi din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989

Augustin Zegrean — președinte
 Aspazia Cojocaru — judecător
 Acsinte Gaspar — judecător
 Mircea Ștefan Minea — judecător
 Ion Predescu — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Ionița Cochintu — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
 Carmen-Cătălina Gliga,

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de statul român, prin Ministerul Finanțelor Publice — Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad în Dosarul nr. 776/108/2010 al Tribunalului Arad — Secția civilă, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.976D/2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în dosarele nr. 3.977D/2010—3.982D/2010 și nr. 3.999D/2010, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de statul român, prin Ministerul Finanțelor Publice — Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad în dosarele nr. 1.971/108/2010, nr. 2.102/108/2010, nr. 1.690/108/2010, nr. 3.375/108/2010, nr. 1.735/108/2010, nr. 27/108/2010 și nr. 3.416/108/2010 ale Tribunalului Arad — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție problema conexării dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea cauzelor.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 3.977D/2010—3.982D/2010 și nr. 3.999D/2010 la Dosarul nr. 3.976D/2010, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 22 septembrie 2010 și 23 septembrie 2010, pronunțate în dosarele nr. 776/108/2010, nr. 1.971/108/2010, nr. 2.102/108/2010, nr. 1.690/108/2010, nr. 3.375/108/2010, nr. 1.735/108/2010, nr. 27/108/2010, nr. 3.416/108/2010, **Tribunalul Arad — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate**

a prevederilor art. 5 alin. (1) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989.

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de statul român, prin Ministerul Finanțelor Publice — Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad, în cadrul soluționării unor acțiuni prin care se solicită plata unor despăgubiri pentru daunele morale suferite ca urmare a unor condamnări cu caracter politic și măsuri administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 138 alin. (5) potrivit cărora „*Nicio cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare*”, ale art. 111 alin. (1) privind informarea Parlamentului de către Guvern și celelalte organe ale administrației publice, ale art. 148 alin. (2) privind integrarea în Uniunea Europeană și ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi.

1. În ceea ce privește încălcarea dispozițiilor art. 138 alin. (5) și ale art. 111 alin. (1), autorul excepției de neconstituționalitate susține că impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, cât și pe termen lung, „este deosebit de important, defavorabil, cu majorări ale cheltuielilor bugetare de stat, cu atât mai mult cu cât nu se cunoaște cuantumul despăgubirilor ce pot fi acordate persoanelor îndreptățite”. Invocă în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 36/1996, precum și prevederile art. 15 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice. Totodată, arată că proiectul legii în discuție a fost transmis Parlamentului spre adoptare de către Guvern, iar înregistrarea proiectului de lege la Senat, ca primă Cameră sesizată, a avut loc la data de 21 noiembrie 2007. Expunerea de motive nu a fost însoțită de fișa financiară a actului normativ, care să aibă în vedere dispozițiile art. 15 din Legea nr. 500/2002, singura analiză financiară fiind cea prevăzută la secțiunea a 4-a — Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung, cerința constituțională nefiind respectată, iar legea fiind adoptată la 2 ani de la data analizei ce cuprindea modificările cheltuielilor bugetare în anii 2008, 2009, 2010 și 2011.

Dincolo de faptul că analiza financiară din expunerea de motive devenise caducă prin trecerea a 2 ani până la adoptare, această analiză nu satisface, în opinia autorului excepției de neconstituționalitate, exigențele constituționale și legale, întrucât are un caracter formal, fără acoperire reală, estimând că numărul de cereri nu va fi mai mare de 10.000, iar valoarea despăgubirilor ce ar putea fi acordate de către instanțele de judecată pentru prejudiciul material suferit nu va depăși 33.000 lei de persoană. Or, pe de o parte, până în luna ianuarie 2010, după 6 luni de aplicare a legii, doar pe rolul Tribunalului Arad există peste 600 de cauze cu un asemenea obiect, putându-se estima că numărul va ajunge la 3.600 la sfârșitul perioadei de 3 ani, la nivelul unui singur județ, iar pe de altă parte, instanțele judecătorești — în lipsa unor criterii legale de cuantificare a despăgubirilor — au obligat statul la plata de despăgubiri de zeci de ori mai mari, în valoare de 600.000 euro.

2. Referitor la încălcarea dispozițiilor art. 148 alin. (2) din Constituție, autorul excepției de neconstituționalitate arată că art. 104 din Tratatul de la Maastricht, instituind Uniunea Europeană (tratat care a devenit parte a dreptului intern „prin Legea nr. 154/2005”), reglementează o anumită disciplină bugetară, impunând statelor membre o obligație generală, aceea de a evita deficitele publice excesive. Raportul dintre datoria publică și produsul intern brut (PIB) nu trebuie să depășească „valorile de referință” stabilite prin Protocol (anexă la Tratat), respectiv 3% pentru raportul dintre deficitul public prevăzut sau real și PIB. Or, având în vedere că prin Legea bugetului de stat pe anul 2010 nr. 11/2010 deficitul bugetar s-a stabilit la 35.024,1 milioane lei și că estimarea minimală este de peste 150.000 de cereri de chemare în judecată (3.600 x 42 județe) în cei 3 ani de aplicare și presupunând că fiecare beneficiar va primi în medie 30.000 euro, efortul bugetar va fi de 1,5 miliarde euro anual, respectiv 6 miliarde lei (aproximativ 1% din PIB). Acoperirea acestor sume nu se va putea face nici prin alocare de sume suplimentare de la Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, nici prin rectificări bugetare.

3. Privitor la încălcarea dispozițiilor art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, autorul excepției de neconstituționalitate arată că prin prevederile art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 221/2009 nu se realizează un tratament juridic unitar pentru persoanele care au suferit condamnări cu caracter politic sau măsuri administrative asimilate acestora, întrucât se produce o inechitate socială a reparației acordate cu titlu de prejudiciu moral în cadrul aceleiași categorii de beneficiari, în egală măsură având impact moral incontestabil „privarea de libertate în locuri de detenție sau pentru efectuarea de cercetări; internarea în spitale de psihiatrie; stabilirea de domiciliu obligatoriu; strămutarea într-o altă localitate; deportarea în străinătate, după 23 august 1944, pentru motive politice; exmatricularea din școli, licee și facultăți; încetarea contractului de muncă sau retrogradarea, dispuse din motive politice”. Există o categorie de persoane care au fost persecutate de regimul politic și nu au beneficiat până la apariția Legii nr. 221/2009 de o minimă reparație morală, însă prin dispozițiile legale contestate se creează situația unei discriminări între cei condamnați politic și cei supuși unor măsuri administrative cu caracter politic, de vreme ce legiuitorul nu face distincția între situația în care s-a aflat o persoană supusă unui regim de detenție și situația în care s-a aflat o persoană asupra căreia s-a luat o măsură administrativă. Totodată, se creează discriminări între persoanele care au obținut o minimă reparație înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 221/2009 și cele care obțin aceste despăgubiri după acest moment.

Răspunderea statului trebuie să se facă în acord cu principiul proporționalității, iar posibilitatea compensării prejudiciului moral cu o sumă de bani stabilită cu titlu de daune morale are drept scop nu atât a repune victima într-o situație similară cu cea avută anterior, cât a-i procura satisfacția de ordin moral, susceptibilă mai mult de o recunoaștere a însăși măsurii luate asupra sa, ca fiind abuzivă, principiu urmărit de legiuitorul român atât prin Decretul-lege nr. 118/1990 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 214/1999, cât și prin Legea nr. 221/2009.

În final arată că, referitor la daunele morale în general, sub aspectul cuantumului, statuând în echitate, astfel cum prevede art. 41 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a adoptat o poziție moderată prin acordarea unor sume rezonabile, cu titlu de reparație morală, invocând, cu titlu de exemplu, „Cauza Țarălungă, Cauza Temeșan sau Cauza Oancea”.

Tribunalul Arad — Secția civilă opinează că excepția de neconstituționalitate este întemeiată în parte, textul legal criticat încălcând art. 16 alin. (1) din Constituție. Totodată, se arată că prevederile criticate nu contravin art. 138 alin. (5), art. 111 și art. 148 alin. (2) din Legea fundamentală.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierile de sesizare, îl constituie prevederile art. 5 alin. (1) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 396 din 11 iunie 2009. Din analiza considerentelor încheierilor instanței, precum și din motivările autorului excepției de neconstituționalitate reiese că obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 221/2009. Curtea urmează a exercita controlul de constituționalitate asupra acestor din urmă dispoziții, care aveau următorul cuprins:

— Art. 5 alin. (1) lit. a): „(1) Orice persoană care a suferit condamnări cu caracter politic în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989 sau care a făcut obiectul unor măsuri administrative cu caracter politic, precum și, după decesul acestei persoane, soțul sau descendenții acesteia până la gradul al II-lea inclusiv pot solicita instanței de judecată, în termen de 3 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, obligarea statului la:

a) acordarea unor despăgubiri pentru prejudiciul moral suferit prin condamnare. La stabilirea cuantumului despăgubirilor se va ține seama și de măsurile reparatorii deja acordate persoanelor în cauză în temeiul Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările și completările ulterioare, și al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 214/1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 568/2001, cu modificările și completările ulterioare;”.

Dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 221/2009 au fost modificate prin art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, și pentru suspendarea aplicării unor dispoziții din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 1 iulie 2010, dispozițiile modificatoare având următoarea redactare:

„Art. I. — Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 396 din 11 iunie 2009, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 5 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

«a) acordarea unor despăgubiri pentru prejudiciul moral suferit prin condamnare în cuantum de până la:

1. 10.000 de euro pentru persoana care a suferit condamnarea cu caracter politic în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989 sau care a făcut obiectul unor măsuri administrative cu caracter politic;

2. 5.000 de euro pentru soțul/soția și descendenții de gradul I;

3. 2.500 de euro pentru descendenții de gradul al II-lea;».

De asemenea, partea introductivă a alin. (1) al art. 5 a fost modificată și completată prin art. XIII pct. 2 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010, având următorul cuprins:

— Art. 5 alin. (1): „(1) Orice persoană care a suferit condamnări cu caracter politic în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989 sau care a făcut obiectul unor măsuri administrative cu caracter politic, precum și, după decesul acestei persoane, soțul sau descendenții acesteia până la gradul al II-lea inclusiv pot solicita instanței prevăzute la art. 4 alin. (4), în termen de 3 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, obligarea statului la:”.

Curtea constată că art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 modifică și completează dispozițiile de lege criticate, prin introducerea a 3 puncte ce stabilesc plafoane maxime ale cuantumului despăgubirilor, iar fraza a doua a art. 5 alin. (1) lit. a) din lege a fost preluată și completată prin art. I pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 referitor la introducerea unui nou alineat al art. 5, și anume alin. (1).

Potrivit art. 62 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, dispozițiile de modificare și de completare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta.

Prin Decizia Plenului Curții Constituționale nr. III/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 9 noiembrie 1995, instanța de contencios constituțional a statuat că, în cazul în care, după invocarea unei excepții de neconstituționalitate în fața instanțelor judecătorești, prevederea legală supusă controlului a fost modificată, Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității prevederii legale, în noua sa redactare, numai dacă soluția legislativă din legea modificată este, în principiu, aceeași cu cea dinaintea modificării.

Or, Curtea observă că dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 221/2009, astfel cum au fost modificate și completate prin art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010, cuprind două soluții legislative distincte, și anume: pe de-o parte, teza întâi privind acordarea unor despăgubiri (soluție legislativă preluată și de dispozițiile modificatoare), iar

pe de altă parte, teza a doua, adică pct. 1—3 ale lit. a), referitoare la plafonarea cuantumului acestor despăgubiri (soluție legislativă introdusă prin dispozițiile modificatoare).

Întrucât în cauza de față autorul excepției de neconstituționalitate critică soluția legislativă de acordare a despăgubirilor [soluție cuprinsă și de dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 221/2009, în forma anterioară modificării], Curtea constată că obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie, așadar, numai dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. a) teza întâi din Legea nr. 221/2009, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins: „(1) Orice persoană care a suferit condamnări cu caracter politic în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989 sau care a făcut obiectul unor măsuri administrative cu caracter politic, precum și, după decesul acestei persoane, soțul sau descendenții acesteia până la gradul al II-lea inclusiv pot solicita instanței prevăzute la art. 4 alin. (4), în termen de 3 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, obligarea statului la:

a) acordarea unor despăgubiri pentru prejudiciul moral suferit prin condamnare [...].”.

Statul român, prin Ministerul Finanțelor Publice, în calitate de autor al excepției de neconstituționalitate, consideră că textul de lege criticat încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, ale art. 111 alin. (1) privind informarea Parlamentului de către Guvern și celelalte organe ale administrației publice, ale art. 138 alin. (5) potrivit cărora „Nicio cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare” și ale art. 148 alin. (2) privind integrarea în Uniunea Europeană.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin deciziile nr. 1.358 din 21 octombrie 2010 și nr. 1.360 din 21 octombrie 2010, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 761 din 15 noiembrie 2010, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. a) teza întâi din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989 sunt neconstituționale.

În aceste condiții, Curtea observă că în prezenta cauză sunt aplicabile dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 care prevăd că „Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”.

Prin urmare, reținând că acest caz de inadmisibilitate a excepției de neconstituționalitate a intervenit după sesizarea Curții, excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca devenită inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. a) teza întâi din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de statul român, prin Ministerul Finanțelor Publice — Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad, în dosarele nr. 776/108/2010, nr. 1.971/108/2010, nr. 2.102/108/2010, nr. 1.690/108/2010, nr. 3.375/108/2010, nr. 1.735/108/2010, nr. 27/108/2010 și nr. 3.416/108/2010 ale Tribunalului Arad — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 ianuarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochintu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 113

din 1 februarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (1) și (4), art. 48 alin. (3) și art. 49 alin. (1), (4) și (7) din Legea nr. 4/2008 privind prevenirea și combaterea violenței cu ocazia competițiilor și a jocurilor sportive

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Marieta Safta	— prim-magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (1) și (4), art. 48 alin. (3) și art. 49 alin. (1), (4) și (7) din Legea nr. 4/2008 privind prevenirea și combaterea violenței cu ocazia competițiilor și a jocurilor sportive, excepție ridicată de Tiberiu Cristian Brâncovan în Dosarul nr. 9.478/318/2009 al Tribunalului Gorj — Secția contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă în ceea ce privește art. 48 alin. (3) și art. 49 alin. (1), (4) și (7) din Legea nr. 4/2008, întrucât acestea nu au legătură cu cauza, și ca neîntemeiată în ceea ce privește art. 47 alin. (1) și (4) din același act normativ, arătând că dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 24 februarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 9.478/318/2009, **Tribunalul Gorj — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (1) și (4), art. 48 alin. (3) și art. 49 alin. (1), (4) și (7) din Legea nr. 4/2008 privind prevenirea și combaterea violenței cu ocazia competițiilor și a jocurilor sportive**, excepție ridicată de Tiberiu Cristian Brâncovan.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile art. 47 alin. (4) din Legea nr. 4/2008, potrivit cărora plângerea îndreptată împotriva procesului-verbal nu suspendă executarea sancțiunii complementare, încalcă prezumția de nevinovăție. Se arată în acest sens, cu privire la contravenția constatată în cauză, că aceasta are „un vădit caracter penal”, concluzia autorului excepției fiind aceea că, în baza art. 20 din Constituție raportat la art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, legiuitorul avea obligația de a-i recunoaște toate garanțiile de care se bucură o persoană acuzată penal. Se consideră că același text de lege încalcă și accesul liber la justiție, deoarece, deși aplicarea măsurii complementare poate face obiect al unei contestații în fața instanței, se poate ajunge cu ușurință la situația în care hotărârea judecătorească să fie inutilă, întrucât, la data pronunțării soluției instanței de judecată, se poate ca măsura complementară să fi ajuns deja la termen, astfel încât, indiferent de decizia judecătorului, persoana să fi suportat, fără posibilitate de revocare, o limitare a drepturilor sale. Se mai arată și că, atât timp cât sunt suportate consecințele unei

sancțiuni cu caracter penal pe care nu a dispus-o instanța de judecată, aceasta reprezintă o încălcare a liberului acces la justiție. Pentru argumente similare, se susține că este încălcat și dreptul de acces la justiție în materie civilă.

Cât privește art. 49 alin. (4) fraza a doua din același act normativ, se susține că aduce atingere dreptului la un dublu grad de jurisdicție în materie penală, reglementat de art. 2 din Protocolul nr. 7 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece nu permite exercitarea unei căi de atac împotriva încheierii instanței care confirmă măsura unui procuror de interzicere a accesului la o competiție sportivă. În opinia autorului excepției, nu sunt incidente dispozițiile aceluiași articol din Protocolul nr. 7 adițional la Convenție, care prevăd excepții de la dreptul la un dublu grad de jurisdicție în materie penală. Se arată în acest sens că fapta care stă la baza aplicării unei astfel de măsuri de siguranță nu are cum să fie considerată infracțiune minoră, câtă vreme ea poate să conducă la o sancțiune cu închisoare, iar instanța europeană consideră că infracțiunile minore sunt cele care sunt sancționate cu măsuri neprivative de libertate.

Se mai arată și că art. 49 alin. (7) din Legea nr. 4/2008 aduce atingere prezumției de nevinovăție și liberului acces la justiție. Referitor la prevederile art. 47 alin. (1), art. 48 alin. (3) și art. 49 alin. (1) din aceeași lege, se arată că limitează dreptul la liberă circulație. Se subliniază și faptul că sancțiunea contravențională complementară, respectiv măsura de siguranță constând în interzicerea accesului la competiții sportive, este dispusă de organe ale puterii executive care nu beneficiază de prezumția de independență și imparțialitate de care se bucură instanța de judecată. În plus, controlul judiciar realizat ulterior se poate dovedi de cele mai multe ori inutil, ceea ce contravine obligației statului de a institui proceduri lipsite de arbitrar.

Tribunalul Gorj — Secția contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată în ceea ce privește art. 47 alin. (4) din Legea nr. 4/2008. Astfel, câtă vreme plângerea îndreptată împotriva procesului-verbal de contravenție prin care se ia măsura complementară a interzicerii accesului la competiții sportive nu suspendă executarea măsurii, se încalcă prezumția de nevinovăție. Cât privește celelalte texte de lege criticate, se apreciază că sunt constituționale.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale, întrucât nu înlătură posibilitatea persoanelor interesate de a se adresa justiției și de a se prevala, neîngrădit, de toate garanțiile pe care le presupune un proces echitabil. Astfel, petentul are posibilitatea de a accede la instanțele judecătorești în vederea suspendării executării sancțiunii contravenționale complementare a interzicerii accesului la competițiile sportive, atât printr-o cerere alăturată plângerii formulate împotriva procesului-verbal de contravenție, cât și printr-o cerere directă introdusă în condițiile art. 47 alin. (5) din Legea nr. 4/2008. În ceea ce privește lipsa posibilității de a formula o cale de atac împotriva încheierii prin care instanța competentă a respins cererea de revocare a măsurii de siguranță a interzicerii accesului la competițiile sportive în cazul săvârșirii unor fapte prevăzute de legea penală, se apreciază

că soluția adoptată de legiuitor este în concordanță cu prevederile art. 129 din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 47 alin. (1) și (4), art. 48 alin. (3) și art. 49 alin. (1), (4) și (7) din Legea nr. 4/2008 privind prevenirea și combaterea violenței cu ocazia competițiilor și a jocurilor sportive, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 24 din 11 ianuarie 2008.

Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 47 alin. (1) și (4): „(1) În cazul săvârșirii contravențiilor prevăzute la art. 22 lit. c), d) și e), precum și la art. 23, agentul constator aplică în sarcina contravenientului sancțiunea contravențională complementară de interzicere a accesului la competițiile sportive de genul celor la care acesta a săvârșit contravenția. [...]

(4) Plângerea îndreptată împotriva procesului-verbal nu suspendă executarea sancțiunii complementare.”;

— Art. 48 alin. (3): „Măsura de siguranță a interzicerii accesului la competițiile sportive poate fi luată în mod provizoriu de procuror, în cursul urmăririi penale, sau de instanță, în cursul judecării.”;

— Art. 49 alin. (1), (4) și (7): „(1) În cazul în care procurorul, după începerea urmăririi penale, consideră că este necesară aplicarea măsurii de siguranță a interzicerii accesului la competiții sportive, va lua această măsură în mod provizoriu, prin ordonanță. [...]

(4) Împotriva ordonanței procurorului prin care se dispune luarea măsurii interzicerii accesului la competiții sportive învinuitul sau inculpatul poate face plângere, în termen de 3 zile de la luarea măsurii, la instanța competentă să judece cauza în primă instanță. Instanța se pronunță asupra plângerii printr-o încheiere, care nu este supusă niciunei căi de atac. [...]

(7) Plângerea învinuitului sau a inculpatului împotriva ordonanței procurorului prin care s-a dispus luarea măsurii de siguranță nu este suspensivă de executare.”

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (1) și (4) din Legea nr. 4/2008 privind prevenirea și combaterea violenței cu ocazia competițiilor și a jocurilor sportive, excepție ridicată de Tiberiu Cristian Brâncovan în Dosarul nr. 9.478/318/2009 al Tribunalului Gorj — Secția contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48 alin. (3) și art. 49 alin. (1), (4) și (7) din Legea nr. 4/2008 privind prevenirea și combaterea violenței cu ocazia competițiilor și a jocurilor sportive, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 februarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

În motivarea excepției se invocă dispozițiile constituționale ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 23 privind libertatea individuală, ale art. 25 privind libera circulație și ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, cu raportare la prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care consacră dreptul la un proces echitabil, și la prevederile art. 2 din Protocolul adițional nr. 4 la Convenție și ale art. 2 din Protocolul adițional nr. 7 la Convenție.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată următoarele:

I. În ceea ce privește dispozițiile art. 48 alin. (3) și art. 49 alin. (1), (4) și (7) din Legea nr. 4/2008, care se referă la măsura de siguranță a interzicerii accesului la competițiile sportive, acestea nu au legătură cu cauza în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, respectiv plângere formulată împotriva unui proces-verbal de contravenție prin care s-a aplicat, pe lângă sancțiunea principală a amenzii, măsura complementară de interzicere a accesului la competițiile și jocurile de fotbal, prevăzută de art. 47 alin. (1) din Legea nr. 4/2008. Astfel fiind și văzând dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „Curtea Constituțională **decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului [...]**”, excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

II. Cât privește dispozițiile art. 47 alin. (1) și (4) din Legea nr. 4/2008, acestea nu înlătură sub niciun aspect posibilitatea persoanelor interesate de a se adresa justiției, inclusiv pentru a obține suspendarea executării sancțiunii contravenționale complementare. În acest sens, art. 47 alin. (5) din Legea nr. 4/2008 stabilește că, „la cererea petentului, instanța de judecată **investită cu soluționarea plângerii poate dispune, prin încheiere, suspendarea executării sancțiunii contravenționale complementare**”. Or, faptul că legiuitorul a instituit aplicarea unei măsuri contravenționale complementare, fără a reglementa suspendarea de drept a executării sancțiunii contravenționale complementare, atribuind însă instanței posibilitatea de a dispune, prin încheiere, suspendarea executării sancțiunii, la cererea petentului, nu are semnificația înfrângerii prezumției de nevinovăție sau a celorlalte dispoziții constituționale și convenționale invocate.

De altfel, din examinarea dosarului transmis de instanța de judecată se constată că prin Încheierea din 13 octombrie 2009, pronunțată de Judecătoria Târgu Jiu în Dosarul nr. 9.478/318/2009, s-a admis cererea de suspendare a măsurii complementare privind interzicerea accesului pe stadion aplicate prin procesul-verbal de contravenție contestat în cauză.

Prim-magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 249

din 17 februarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (2)

din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Marieta Safta	— prim-magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție invocată de Consiliul Local al Comunei Borșa în Dosarul nr. 1.273/235/2009 al Judecătoriei Gherla.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Prim-magistratul-asistent referă că partea Societatea Comercială „Vis Cons Instal” — S.R.L. din Cluj-Napoca a depus la dosarul cauzei concluzii scrise, prin care a solicitat judecarea cauzei în lipsa sa și respingerea excepției de neconstituționalitate invocate.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând și jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 22 aprilie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 1.273/235/2009, **Judecătoria Gherla a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată**, excepție invocată de Consiliul Local al Comunei Borșa.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că textul de lege criticat creează o diferență de tratament contrară dispozițiilor art. 16 și art. 21 alin. (3) din Constituție, precum și celor ale art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, dată de următoarele aspecte: creditorul, în procedura de urgență a somației de plată, are la dispoziție, în măsura în care pierde, acțiunea pe calea dreptului comun, unde se pot administra toate probele permise de procedura civilă; debitorul, dacă pierde, nu mai are la dispoziție exercitarea altor acțiuni pe calea dreptului comun, cu toate mijloacele de probă prevăzute de procedura civilă. Diferența de tratament este dată, în opinia autorului excepției, tocmai de faptul că două categorii de persoane au, la un moment dat, mijloace diferite — inegale chiar, de a-și dovedi pretențiile în instanță.

Judecătoria Gherla apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Invocă și jurisprudența Curții Constituționale în materie.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 8 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 30 iulie 2001, cu modificările și completările ulterioare, cu următorul cuprins: „*Cererea în anulare se soluționează de către instanța competentă pentru judecarea fondului cauzei în primă instanță.*”

Excepția de neconstituționalitate se raportează la prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi și ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind interzicerea discriminării.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a pronunțat în numeroase cauze asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, constatând că acestea sunt constituționale. În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 427 din 26 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 270 din 24 aprilie 2009, și Decizia nr. 1.050 din 9 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 14 noiembrie 2008, prin care Curtea a respins excepția de neconstituționalitate invocată. Cu acele prilejuri, invocând jurisprudența sa constantă în materie, Curtea a reținut că specificul domeniului supus reglementării a impus adoptarea unor soluții diferite față de cele din dreptul comun, una dintre acestea constituind-o consacrarea cererii în anulare, care reprezintă evident o cale de atac împotriva ordonanței. Împrejurarea că legiuitorul a instituit o cale de atac cu o fizionomie juridică diferită de aceea a căilor de atac de drept comun nu relevă niciun aspect de neconstituționalitate, fiind în deplină concordanță cu prevederile art. 129 din Constituție. Legiuitorul ordinar este deplin îndreptățit ca, în considerarea anumitor particularități, să opteze pentru o cale de atac cu o identitate proprie, alta decât cea de drept comun, o asemenea concluzie rezultând de altfel și din redactarea adoptată de legiuitorul constituțional, potrivit căreia stabilirea regimului juridic al căilor de atac este de competența exclusivă a legiuitorului ordinar, care, potrivit atribuțiilor prevăzute de art. 126 alin. (2) din Constituție, stabilește competența și procedura de judecată, evident, cu condiția ca nicio normă de procedură să nu contravină vreunei dispoziții constituționale. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție invocată de Consiliul Local al Comunei Borșa în Dosarul nr. 1.273/235/2009 al Judecătorei Gherla.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 februarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Prim-magistrat-asistent,
Marieta Safta

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

pentru modificarea Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 413/2008 privind aprobarea Criteriilor de acreditare a stupinei de multiplicare

Văzând Referatul Direcției generale politice în zootehnie și industria alimentară nr. 95.074/2011,

având în vedere prevederile art. 2 lit. ș) din Hotărârea Guvernului nr. 834/2010 privind reorganizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Ameliorare și Reproducție în Zootehnie „Prof. Dr. G. K. Constantinescu”,

în temeiul art. 7 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 725/2010 privind reorganizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și a unor structuri aflate în subordinea acestuia, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 413/2008 privind aprobarea Criteriilor de acreditare a stupinei de multiplicare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 472 din 26 iunie 2008, se modifică după cum urmează:

1. Titlul va avea următorul cuprins:

„ORDIN

privind aprobarea Criteriilor de autorizare a stupinei de multiplicare”

2. În tot cuprinsul ordinului, sintagmele „acreditare”, „acreditată”, „acreditate”, „acreditării”, „acreditarea” și „acreditează” se înlocuiesc cu sintagmele „autorizare”, „autorizată”, „autorizate”, „autorizării”, „autorizarea” și „autorizează”, după caz.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Valeriu Tabără

București, 7 martie 2011.
Nr. 51.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

ORDIN**privind aprobarea certificării ca aeroport deschis
traficului internațional a Aeroportului Arad**

Având în vedere Raportul nr. 8.180 din 17 februarie 2011 privind îndeplinirea condițiilor de certificare ca aeroport deschis traficului internațional a Aeroportului Arad, întocmit de comisia de evaluare numită prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii,

în temeiul art. 1 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 791/2009 privind condițiile pentru certificarea aeroporturilor civile internaționale sau deschise traficului aerian internațional, precum și al art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 76/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor și infrastructurii emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă certificarea ca aeroport deschis traficului internațional a Aeroportului Arad.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Anca Daniela Boagiu

București, 8 martie 2011.
Nr. 161.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

ORDIN**privind aprobarea certificării ca aeroport deschis
traficului internațional a Aeroportului Craiova**

Având în vedere Raportul nr. 7.009 din 11 februarie 2011 privind îndeplinirea condițiilor de certificare ca aeroport deschis traficului internațional a Aeroportului Craiova, întocmit de comisia de evaluare numită prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii,

în temeiul art. 1 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 791/2009 privind condițiile pentru certificarea aeroporturilor civile internaționale sau deschise traficului aerian internațional, precum și al art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 76/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor și infrastructurii emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă certificarea ca aeroport deschis traficului internațional a Aeroportului Craiova.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Anca Daniela Boagiu

București, 8 martie 2011.
Nr. 162.

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII, TINERETULUI ȘI SPORTULUI

ORDIN**pentru aprobarea Normelor procedurale interne privind achiziția publică de servicii hoteliere, campinguri și alte tipuri de cazare decât cea hotelieră și a serviciilor de restaurant și de servire a mâncării, pentru activitățile organizate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului**

Având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 81/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Normele procedurale interne privind achiziția publică de servicii hoteliere, campinguri și alte tipuri de cazare decât cea hotelieră și a serviciilor de restaurant și de servire a mâncării, pentru activitățile organizate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Direcția generală economic, finanțe, resurse umane duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului,
Daniel Petru Funeriu

București, 10 martie 2011.
Nr. 3.888.

ANEXĂ

NORME PROCEDURALE INTERNE**privind achiziția publică de servicii hoteliere, campinguri și alte tipuri de cazare decât cea hotelieră și a serviciilor de restaurant și de servire a mâncării, pentru activitățile organizate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului****CAPITOLUL I
Scop. Principii**

Art. 1. — Prezentele norme procedurale interne au drept scop stabilirea principiilor, cadrului general și a procedurilor pentru atribuirea contractelor de achiziție publică de servicii, dintre cele menționate în anexa nr. 2B la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare, respectiv servicii hoteliere, de restaurant și alte tipuri de cazare decât cea hotelieră, a căror valoare depășește echivalentul în lei al 15.000 euro fără TVA, precum și a căilor de atac al actului sau a deciziei autorității contractante care aplică aceste proceduri.

Art. 2. — Principiile care stau la baza atribuirii contractului de achiziție publică sunt:

a) nediscriminarea;

b) tratamentul egal, respectiv aplicarea în mod nediscriminatoriu a criteriilor de selecție și a criteriilor pentru atribuirea contractului de achiziție publică, astfel încât orice prestator de servicii să aibă șanse egale de a i se atribui contractul respectiv;

c) recunoașterea reciprocă;

d) transparența, respectiv punerea la dispoziția tuturor celor interesați a informațiilor referitoare la aplicarea procedurii pentru atribuirea contractului de achiziție publică;

e) proporționalitatea;

f) eficiența utilizării fondurilor publice, respectiv folosirea sistemului concurențial și a criteriilor economice pentru atribuirea contractelor de achiziții publice;

g) asumarea răspunderii.

**CAPITOLUL II
Definiții**

Art. 3. — În sensul prezentelor norme procedurale interne, următorii termeni se definesc astfel:

a) *achiziție publică* — dobândirea, definitivă sau temporară, de către o persoană juridică, definită ca autoritate contractantă, a unor servicii, prin atribuirea unui contract de achiziție publică;

b) *autoritate contractantă* — Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului — persoană juridică ce atribuie contractul de prestări de servicii hoteliere, alte tipuri de cazare decât cea hotelieră și de restaurant, în urma aplicării procedurii prevăzute în prezentele norme procedurale interne;

c) *prestator de servicii* — persoana juridică ce asigură servicii hoteliere și de restaurant, care dispune de baza materială necesară, sau persoana juridică ce asigură alte tipuri de cazare

decât cea hotelieră și de restaurant și dispune de baza materială necesară;

d) *contract de achiziție publică* — contract, încheiat în formă scrisă, între autoritatea contractantă și prestator;

e) *operator economic* — ofertantul care participă la procedură și căruia i se poate atribui contractul de achiziție publică în urma aplicării procedurii prevăzute în prezentele norme procedurale interne;

f) *contract de servicii* — contract de achiziție publică ce are ca obiect prestarea unuia sau mai multor servicii;

g) *ofertant* — oricare prestator care furnizează pachetul de servicii solicitat și care a depus oferta;

h) *ofertă* — documentație care cuprinde propunerea tehnică, propunerea financiară și orice formulare sau documente solicitate în documentația de atribuire;

i) *propunere tehnică* — document al ofertei elaborat pe baza cerințelor din caietul de sarcini stabilite de autoritatea contractantă;

j) *propunere financiară* — document al ofertei prin care se furnizează informațiile cerute prin documentația de atribuire cu privire la preț, tarif, alte condiții financiare și comerciale;

k) *garanție pentru participare* — depozit valoric, titluri de credit sau alte forme de garanție acceptate de către autoritatea contractantă, puse la dispoziția autorității contractante de către ofertant, înainte de deschiderea ofertei;

l) *fonduri publice* — sume alocate instituției din bugetul de stat, din fonduri structurale sau rezultate din angajamente internaționale ale Guvernului României;

m) *căi de atac* — contestațiile sau acțiunile în justiție împotriva unor acte sau decizii invocate ca nelegale și prin care se solicită suspendarea, corectarea, repetarea, revocarea, modificarea sau anularea unui act, a unei decizii sau a unei proceduri aplicate de către autoritatea contractantă;

n) *zi* — zi calendaristică.

CAPITOLUL III

Procedura

Art. 4. — (1) Autoritatea contractantă are dreptul de a aplica o selecție internă de oferte, respectiv procedeul prin care solicită oferte de preț, iar orice prestator interesat are dreptul de a depune oferta.

(2) Aceasta procedură presupune:

a) publicarea într-un mijloc de informare (de exemplu site-ul propriu) a anunțului privind organizarea cererii de oferte pentru achiziția publică de servicii;

b) publicarea pe site-ul propriu a documentației de atribuire a contractului de achiziție publică de servicii, care va cuprinde: invitația de participare, caietul de sarcini, modele de formulare, model-propunere de contract;

c) posibilitatea descărcării de pe site-ul propriu al autorității contractante a documentației de atribuire de către operatorii economici interesați să depună oferte;

d) întocmirea și transmiterea răspunsurilor la întrebările formulate de către prestatorii interesați, în vederea clarificării unor elemente cuprinse în documentația de atribuire;

e) primirea și înregistrarea pachetelor (coletelor) sigilate, care conțin ofertele și documentele însoțitoare;

f) deschiderea ofertelor ce cuprind propunerile tehnice și economice;

g) evaluarea ofertelor în funcție de criteriile stabilite în documentația de atribuire;

h) stabilirea rezultatelor cererii de oferte: clasamentul final și alocarea locurilor pe stațiuni;

i) comunicarea către toți ofertanții a rezultatului procedurii de atribuire a contractului de achiziție publică;

j) încheierea contractului de achiziție publică, după terminarea perioadei alocate contestațiilor.

CAPITOLUL IV

Transparență și publicitate. Anunțul de participare

Art. 5. — Autoritatea contractantă are obligația de a publica pe site-ul propriu un anunț care cuprinde toată documentația de atribuire a contractelor de servicii, conținând în principal, dar fără a se limita la acestea, următoarele informații:

— numărul locurilor de cazare și de servire a mâncării solicitate pentru acțiunile organizate, precum și eventualele zone sau localități avute în vedere;

— durata sau termenul-limită de prestare a serviciilor;

— cerințele minime de calificare, documente solicitate, caietul de sarcini, model de formulare și orice alte informații referitoare la modul de întocmire a ofertei;

— criteriul de atribuire a contractului de achiziție publică;

— nivelul minim-maximal al cantităților ce urmează a se achiziționa;

— data-limită pentru depunerea ofertelor;

— adresa la care trebuie transmise/depuse ofertele;

— data, ora și locul deschiderii ofertelor;

— alte informații, dacă este cazul.

CAPITOLUL V

Data-limită pentru depunerea ofertelor

Art. 6. — (1) Autoritatea contractantă are obligația de a stabili și de a include în anunțul de participare la selecția de oferte data-limită pentru depunerea ofertelor.

(2) Data-limită stabilită pentru depunerea ofertelor nu trebuie să fie mai devreme de 7 zile de la data publicării anunțului de participare.

Art. 7. — Autoritatea contractantă are dreptul de a prelungi perioada stabilită ca dată-limită pentru depunerea ofertelor. În acest caz, autoritatea contractantă are obligația de a comunica noua dată de depunere, în scris, pe site-ul propriu, cu cel puțin 3 zile înainte de data-limită stabilită inițial.

CAPITOLUL VI

Participarea la selecția internă de oferte pentru atribuirea contractului de achiziție publică

Art. 8. — Orice prestator care furnizează pachetul de servicii solicitat, așa cum a fost definit la art. 3 lit. c), are dreptul de a depune oferta, în condițiile prezentelor norme procedurale interne, la selecția internă de oferte și de a participa, printr-un reprezentat împuternicit, la ședința de deschidere a ofertelor depuse pentru atribuirea contractului de achiziție publică de servicii.

Art. 9. — (1) Numărul de prestatori care au dreptul de a depune oferta este nelimitat.

(2) Mai mulți operatori economici au dreptul de a se asocia cu scopul de a depune candidatura sau oferta comună, fără a fi obligați să își legalizeze din punct de vedere formal asocierea.

(3) Autoritatea contractantă are dreptul de a solicita ca asocierea să fie legalizată numai în cazul în care oferta comună este declarată câștigătoare și numai dacă o astfel de măsură reprezintă o condiție necesară pentru buna îndeplinire a contractului.

(4) Candidatul nu are dreptul, în cadrul aceleiași selecții de oferte:

a) să participe la două sau mai multe asocieri de operatori economici;

b) să depună candidatura/oferta individuală și o altă candidatură/ofertă comună;

c) să depună oferta individuală și să fie nominalizat ca subcontractant în cadrul unei alte oferte.

(5) Întreprinderile afiliate au dreptul de a participa în cadrul aceleiași selecții de oferte, dar numai în cazul în care

participarea acestora nu este de natură să distorsioneze concurența.

(6) În sensul prevederilor alin. (5), prin *întreprindere afiliată* se înțelege orice subiect de drept:

a) asupra căruia un alt subiect de drept poate exercita, direct sau indirect, o influență dominantă; sau

b) care poate exercita o influență dominantă asupra altui subiect de drept; sau

c) care, ca urmare a asocierii cu un subiect de drept, se află sub influența dominantă a unui alt subiect de drept.

Art. 10. — Autoritatea contractantă are obligația de a face cunoscute prestatorilor toate informațiile referitoare la documentele pe care aceștia trebuie să le prezinte, precum și orice alte modalități care urmează să fie utilizate în scopul verificării eligibilității, înregistrării capacității tehnice și capacității economico-financiare a acestora.

CAPITOLUL VII

Eligibilitate, înregistrare, capacitate tehnică și capacitate economico-financiară

Art. 11. — Poate fi exclus din procedura pentru atribuirea contractului de achiziție publică, respectiv nu este eligibil, orice ofertant care se află în oricare dintre următoarele situații:

a) este în stare de faliment ori lichidare, afacerile îi sunt administrate de un judecător sindic sau activitățile sale comerciale sunt suspendate ori este într-o situație similară cu cele anterioare, reglementată prin lege;

b) face obiectul unei proceduri legale pentru declararea sa în una dintre situațiile prevăzute la lit. a);

c) nu și-a îndeplinit obligațiile de plată exigibile a impozitelor și taxelor către stat, precum și a celorlalte contribuții sociale obligatorii asigurării sociale, sănătate, șomaj etc.; vor fi considerați eligibili ofertanții care au aprobată eşalonarea datoriilor către bugetul de stat și bugetul asigurărilor sociale de stat;

d) furnizează informații false în documentele prezentate;

e) a comis o gravă greșeală în materie profesională sau nu și-a îndeplinit obligațiile asumate printr-un alt contract de achiziție publică, în măsura în care autoritatea contractantă poate aduce ca dovadă mijloace probante în acest sens.

Art. 12. — Autoritatea contractantă are dreptul de a solicita oricărui prestator să prezinte documente edificatoare care să dovedească o formă de înregistrare ca persoană juridică, în conformitate cu prevederile legale din România.

Art. 13. — Ofertantul are obligația de a prezenta documentele cerute de autoritatea contractantă în documentația de atribuire, prin care dovedește capacitatea tehnică și economico-financiară, precum și de a permite verificarea de către autoritatea contractantă a capacităților sale materiale și a sistemului de asigurare a calității serviciilor.

CAPITOLUL VIII

Documentația de atribuire.

Conținutul documentației de atribuire

Art. 14. — Autoritatea contractantă are obligația de a asigura întocmirea documentației de atribuire, care trebuie să cuprindă cel puțin:

a) invitația de participare, care va cuprinde, fără a se limita la acestea, informații generale privind autoritatea contractantă, în special cu privire la adresă — inclusiv telefon, fax, e-mail, persoane de contact, mijloace de comunicare, instrucțiuni privind data-limită care trebuie respectate și formalități care trebuie îndeplinite în legătură cu participarea la procedura de selecție internă de oferte, cerințele minime de calificare, precum și documentele care urmează să fie prezentate de ofertanți pentru dovedirea îndeplinirii criteriilor de calificare și selecție;

b) caietul de sarcini cuprinzând specificațiile și cerințele tehnice solicitate pentru prestarea serviciilor;

c) instrucțiuni privind modul de elaborare și de prezentare a propunerii tehnice și financiare;

d) informații detaliate și complete privind criteriul de atribuire aplicat pentru stabilirea ofertei câștigătoare;

e) instrucțiuni privind modul de utilizare a căilor de atac;

f) informații referitoare la clauzele contractuale obligatorii.

Art. 15. — Autoritatea contractantă va publica pe site-ul propriu, în format electronic, întreaga documentație de atribuire.

Art. 16. — (1) Caietul de sarcini conține, în mod obligatoriu, specificații tehnice și orice informație sau cerință necesară întocmirii de către ofertanți a propunerilor tehnice și calculării valorilor propunerilor financiare. Acestea definesc, după caz, caracteristici referitoare la nivelul calitativ, tehnic și de performanță.

(2) La întocmirea caietului de sarcini se vor respecta prevederile art. 35—38 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL IX

Dreptul de a solicita clarificări

Art. 17. — (1) Orice prestator care a obținut, în condițiile prezentelor norme procedurale interne, un exemplar din documentația de atribuire are dreptul de a solicita, în scris, clarificări despre elementele cuprinse în aceasta.

(2) Autoritatea contractantă are obligația de a transmite răspuns la orice solicitare de clarificări, într-o perioadă care nu trebuie să depășească, de regulă, două zile lucrătoare de la primirea unei astfel de solicitări, din partea operatorului economic, dar numai acelor solicitări primite cu cel puțin 3 zile înainte de data-limită pentru depunerea ofertelor.

(3) Autoritatea contractantă are obligația de a transmite răspunsul la solicitările de clarificări cu cel puțin două zile înainte de data-limită pentru depunerea ofertelor.

(4) În cazul în care operatorul economic nu a transmis solicitarea de clarificare în timp util, punând astfel autoritatea contractantă în imposibilitate de a respecta termenul prevăzut la alin. (3), aceasta din urmă are totuși obligația de a răspunde la solicitarea de clarificare în măsura în care perioada necesară pentru elaborarea și transmiterea răspunsului face posibilă primirea acestuia de către operatorii economici înainte de data-limită de depunere a ofertelor.

(5) Autoritatea contractantă are obligația de a publica conținutul răspunsului pe site-ul propriu, fără a dezvălui identitatea celui care a solicitat clarificările respective.

Art. 18. — (1) Autoritatea contractantă are dreptul de a completa, din proprie inițiativă, în vederea clarificării, documentația de atribuire.

(2) Orice astfel de completare trebuie publicată de către autoritatea contractantă pe site-ul propriu, dacă acest fapt nu afectează participarea la procedeul de selecție internă de oferte.

CAPITOLUL X

Elaborarea, prezentarea și evaluarea ofertei

Art. 19. — (1) Ofertantul are obligația de a elabora oferta în conformitate cu prevederile documentației de atribuire.

(2) Propunerea tehnică se elaborează în concordanță cu cerințele cuprinse în caietul de sarcini în așa fel încât să asigure furnizarea tuturor informațiilor necesare evaluării tehnice.

(3) Propunerea financiară se elaborează în așa fel încât să asigure furnizarea tuturor informațiilor necesare evaluării financiare.

Art. 20. — Oferta are caracter ferm și obligatoriu, din punctul de vedere al conținutului, pe toată perioada de valabilitate stabilită de către autoritatea contractantă și trebuie să fie

semnată și ștampilată pe fiecare pagină, pe propria răspundere, de către ofertant sau de către o persoană împuternicită legal de acesta.

Art. 21. — (1) Prestatorul are obligația de a depune oferta în forma stabilită în documentația de atribuire, la adresa și până la data și ora-limită pentru depunere, stabilite în invitația de participare, și își asumă riscurile transmiterii ofertei, inclusiv forța majoră.

(2) Oferta care este depusă la o altă adresă a autorității contractante decât cea stabilită de către aceasta sau după expirarea datei-limită pentru depunere va fi declarată inacceptabilă și se returnează nedeschisă.

Art. 22. — Ofertantul are dreptul de a depune o singură ofertă, cu obligația ca aceasta să nu se abată de la cerințele prevăzute în documentația de atribuire.

Art. 23. — Autoritatea contractantă are obligația de a păstra confidențialitatea asupra conținutului ofertei, precum și asupra oricărei informații suplimentare solicitate ofertantului și a cărei dezvăluire ar putea să aducă atingere dreptului ofertantului de a-și proteja proprietatea intelectuală sau secretele comerciale.

CAPITOLUL XI

Modificarea, retragerea și valabilitatea ofertei

Art. 24. — Orice ofertant are dreptul de a-și modifica sau retrage oferta numai înainte de data-limită stabilită pentru depunerea ofertei.

Art. 25. — Ofertantul nu are dreptul de a retrage sau de a modifica oferta după expirarea datei-limită pentru depunerea ofertelor, sub sancțiunea excluderii acestuia de la procedura pentru atribuirea contractului de achiziție publică și a pierderii garanției pentru participare, dacă aceasta a fost solicitată.

Art. 26. — (1) Ofertantul are obligația de a menține oferta valabilă pe toată perioada de valabilitate a ofertei; perioada de valabilitate a garanției pentru participare, dacă aceasta a fost solicitată, va fi cel puțin egală cu perioada de valabilitate a ofertei.

(2) Autoritatea contractantă are dreptul de a solicita ofertanților, în circumstanțe excepționale, înainte de expirarea perioadei de valabilitate a ofertei, prelungirea acestei perioade; în cazul extinderii perioadei de valabilitate a ofertei, perioada de valabilitate a garanției pentru participare, dacă a fost solicitată, trebuie să fie prelungită în mod corespunzător.

(3) Ofertantul are obligația de a comunica autorității contractante dacă este de acord sau nu cu prelungirea perioadei de valabilitate a ofertei.

(4) Ofertantul care nu este de acord cu prelungirea perioadei de valabilitate a ofertei se consideră că și-a retras oferta, fără ca acest fapt să atragă pierderea garanției pentru participare.

CAPITOLUL XII

Comisia de evaluare

Art. 27. — (1) Autoritatea contractantă are obligația de a constitui o comisie de evaluare care răspunde de următoarele activități:

a) deschiderea ofertelor și, după caz, a altor documente care însoțesc oferta;

b) verificarea îndeplinirii criteriilor de calificare de către ofertanți, în cazul în care acestea au fost solicitate prin documentația de atribuire;

c) verificarea propunerilor tehnice prezentate de ofertanți, din punctul de vedere al modului în care acestea corespund cerințelor minime din caietul de sarcini;

d) verificarea propunerilor financiare prezentate de ofertanți, din punctul de vedere al încadrării în fondurile care pot fi disponibilizate pentru îndeplinirea contractului de achiziție publică respectiv;

e) stabilirea ofertelor inacceptabile sau neconforme și a motivelor care stau la baza încadrării ofertelor respective în această categorie;

f) stabilirea ofertelor admisibile;

g) aplicarea criteriului de atribuire, astfel cum a fost prevăzut în documentația de atribuire, și stabilirea ofertei/ofertelor câștigătoare;

h) în cazuri justificate, elaborarea unei propuneri de anulare a selecției interne de oferte;

i) elaborarea raportului procedurii de atribuire, astfel cum este acesta prevăzut la art. 213 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Comisia de evaluare va fi formată din cel puțin 3 membri cu pregătire profesională și experiență relevantă, dintre care cel puțin un membru va fi desemnat din cadrul Serviciului achiziții publice al autorității contractante.

(3) Comisia de evaluare se numește prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.

Art. 28. — Nu au dreptul să fie membri în comisia de evaluare următoarele persoane:

a) persoane care dețin părți sociale, părți de interes, acțiuni din capitalul subscris al unuia dintre ofertanți/candidați sau subcontractanți ori persoane care fac parte din consiliul de administrație/organul de conducere sau de supervizare a unuia dintre ofertanți/candidați ori subcontractanți;

b) soț/soție, rudă sau afin până la gradul al patrulea inclusiv cu persoane care fac parte din consiliul de administrație/organul de conducere sau de supervizare a unuia dintre ofertanți/candidați;

c) persoane despre care se constată că pot avea un interes de natură să le afecteze imparțialitatea pe parcursul procesului de verificare/evaluare a candidaturilor/ofertelor.

CAPITOLUL XIII

Deschiderea și evaluarea ofertelor

Art. 29. — (1) Comisia de evaluare are obligația de a deschide ofertele la data și în locul indicate în invitația de participare.

(2) Orice reprezentant al ofertanților care au depus oferta are dreptul de a fi prezent la ședința de deschidere a ofertelor, în baza unei împuterniciri din partea operatorului economic.

(3) Comisia de evaluare nu are dreptul de a respinge o ofertă având ca singură motivație absența de la deschidere a ofertantului care a depus oferta respectivă.

(4) În cazul în care constată lipsa a cel mult două dintre documentele solicitate, comisia de evaluare poate acorda operatorului economic în cauză un termen de minimum 24 de ore pentru depunerea acestora, iar în cazul nedepunerii lor în termen, oferta depusă va fi respinsă ca neconformă.

(5) Comisia de evaluare va respinge în cadrul ședinței de deschidere toate ofertele care nu sunt însoțite de dovada constituirii garanției de participare, dacă aceasta a fost solicitată, precum și toate ofertele depuse la altă adresă sau după termenul-limită stabilit în documentația de atribuire.

Art. 30. — Comisia de evaluare are obligația de a exclude orice ofertant în cazul în care se dovedește că acesta a fost sau este angajat în practici corupte sau frauduloase în legătură cu procesul de atribuire a contractului de achiziție publică.

Art. 31. — (1) În cadrul ședinței de deschidere a ofertelor, comisia de evaluare verifică modul de respectare a regulilor formale de depunere și prezentare a ofertelor și a documentelor care le însoțesc.

(2) Plicurile vor fi deschise de președintele comisiei de evaluare, care are obligația de a anunța următoarele informații:

a) denumirea ofertanților;

b) modificările și retragerile de oferte;

c) existența garanțiilor de participare (dacă au fost solicitate în documentația de atribuire);

d) elementele principale ale propunerilor financiare, inclusiv tariful;

e) orice alte detalii și precizări pe care comisia de evaluare le consideră necesare;

f) toate documentele/formularele depuse în cadrul ofertei pentru achiziția de servicii solicitate de autoritatea contractantă.

(3) Comisia de evaluare va întocmi un proces-verbal de deschidere, care trebuie să includă informațiile prevăzute la alin. (2) și care urmează să fie semnat atât de membrii comisiei, cât și de reprezentanții ofertanților care sunt prezenți la deschiderea ofertelor.

(4) La întrunirile comisiei de evaluare, în scopul analizării în detaliu a ofertelor depuse, au dreptul de a participa numai membrii acesteia.

(5) Comisia de evaluare va examina documentele care dovedesc îndeplinirea cerințelor minime privind capacitatea tehnică și capacitatea economico-financiară numai pentru acei ofertanți care nu au fost deja excluși ca urmare a neîndeplinirii condițiilor referitoare la eligibilitate și înregistrare.

(6) După verificarea îndeplinirii cerințelor minime privind capacitatea tehnică și capacitatea economico-financiară, comisia de evaluare stabilește ofertanții calificați și, dacă este cazul, pe cei excluși.

Art. 32. — (1) După finalizarea etapei de evaluare a ofertelor, autoritatea contractantă are obligația de a transmite în cel mult două zile tuturor ofertanților o comunicare în scris referitoare la rezultatul procedurii.

(2) În cazul ofertanților a căror ofertă nu a fost declarată câștigătoare, comunicarea trebuie să precizeze motivul pentru care a fost respinsă, precum și căile de atac împotriva deciziei comisiei.

(3) În cazul ofertantului/ofertanților câștigător/câștigători, comunicarea trebuie să precizeze faptul că oferta acestuia/acestora a fost declarată câștigătoare și că acesta/aceștia va/vor fi invitat/invitați în vederea încheierii contractului de achiziție publică după expirarea perioadei legale prevăzute pentru depunerea de contestații.

Art. 33. — În cazul în care, după evaluarea ofertelor și stabilirea operatorului/operatorilor economici câștigător/câștigători, membrii comisiei de evaluare constată că nu s-a acoperit necesarul de locuri stabilit inițial, autoritatea contractantă are dreptul de a completa numărul de locuri printr-o solicitare de suplimentare făcută ofertantului/ofertanților declarat/declarați câștigător/câștigători.

CAPITOLUL XIV

Criteriul pentru atribuirea contractului de achiziție publică

Art. 34. — (1) Autoritatea contractantă are obligația să precizeze în invitația de participare criteriul pe baza căruia se atribuie contractul, iar acesta poate fi „cel mai mic preț” sau „oferta cea mai avantajoasă tehnico-economic”.

(2) Odată cu menționarea criteriului de atribuire, dacă este cazul, autoritatea contractantă va menționa și factorii de evaluare, formule sau algoritmi de calcul ce vor fi utilizați la stabilirea clasamentului final al ofertelor depuse.

(3) Oferta/Ofertele câștigătoare va/vor fi stabilită/stabilite în ordinea crescătoare a valorilor financiare propuse în oferte sau descrescătoare a punctajului stabilit în urma aplicării formulelor/algoritmului de calcul.

Art. 35. — Autoritatea contractantă nu poate schimba, în procesul de evaluare a ofertelor, criteriul de atribuire stabilit în documentație.

CAPITOLUL XV

Forme de comunicare

Art. 36. — (1) Orice comunicare, solicitare, informare, notificare și altele asemenea trebuie să se transmită sub formă de document scris.

(2) Orice document scris trebuie înregistrat în momentul transmiterii și al primirii.

(3) Orice document scris trebuie confirmat de primire, cu excepția documentelor care confirmă primirea.

(4) Documentele scrise pot fi transmise prin una dintre următoarele forme:

- a) prin poștă;
- b) telegramă;
- c) telex;
- d) telefax;
- e) e-mail.

CAPITOLUL XVI

Anularea selecției interne de oferte și a atribuirii contractului de achiziție publică

Art. 37. — Autoritatea contractantă are dreptul de a anula selecția internă de oferte și atribuirea contractului de achiziție publică numai dacă ia această decizie înainte de data transmiterii comunicării privind rezultatul selecției ofertelor și numai în următoarele circumstanțe:

a) niciunul dintre ofertanți nu a îndeplinit condițiile de calificare prevăzute în documentația de atribuire;

b) au fost prezentate numai oferte necorespunzătoare, respectiv oferte care:

— sunt depuse după data-limită de depunere a ofertelor;

— nu au fost elaborate și prezentate în concordanță cu cerințele din documentația de atribuire;

— conțin propuneri referitoare la clauzele contractuale, propuneri care sunt în mod evident dezavantajoase pentru autoritatea contractantă;

c) factori obiectivi sau circumstanțe excepționale afectează procedura pentru atribuirea contractului de achiziție publică și/sau este imposibilă încheierea contractului.

Art. 38. — Decizia de anulare nu creează vreo obligație autorității contractante față de participanții la selecția de oferte, cu excepția returnării garanției pentru participare, dacă aceasta a fost solicitată în documentația de atribuire.

Art. 39. — Autoritatea contractantă are obligația de a comunica, în scris, tuturor participanților atât hotărârea luată, cât încetarea obligațiilor pe care aceștia și le-au creat prin depunerea de oferte.

CAPITOLUL XVII

Încheierea, îndeplinirea și finalizarea contractului de achiziție publică

Art. 40. — (1) Autoritatea contractantă are obligația de a încheia contractul de achiziție publică cu ofertantul/ofertanții a/ale cărui/căror ofertă/oferte a/au fost stabilită/stabilite ca fiind câștigătoare de către comisia de evaluare.

(2) Autoritatea contractantă are obligația de a încheia contractul de achiziție publică în perioada de valabilitate a ofertelor.

(3) Fără a fi încălcate prevederile alin. (2), autoritatea contractantă are obligația de a încheia contractul de achiziție publică după data transmiterii comunicării privind rezultatul aplicării procedurii respective, dar nu înainte de expirarea perioadei legale pentru depunerea eventualelor contestații.

(4) Autoritatea contractantă are obligația de a transmite spre publicare un anunț de atribuire în cel mult 48 de zile după încheierea selecției interne de oferte, pentru contractele a căror valoare este egală sau mai mare decât echivalentul în lei al

125.000 euro. În acest caz, autoritatea contractantă indică totodată în anunțul transmis dacă este sau nu de acord cu publicarea acestuia.

Art. 41. — În cazul nerespectării obligațiilor contractuale de către una dintre părți, partea lezată are dreptul de a cere rezilierea contractului de achiziție publică și de a pretinde plata de despăgubiri potrivit legii.

CAPITOLUL XVIII

Dosarul achiziției publice

Art. 42. — (1) Autoritatea contractantă are obligația de a întocmi dosarul achiziției publice.

(2) Dosarul achiziției publice trebuie să cuprindă cel puțin următoarele documente:

- a) nota de fundamentare/oportunitate a achiziției;
- b) documentația de atribuire și dovada publicării pe site-ul propriu;
- c) procesul-verbal de deschidere a ofertelor;
- d) raportul procedurii de atribuire;
- e) comunicările rezultatului procedurii aplicate;
- f) contractul de achiziție publică semnat;
- g) anunțul de atribuire (dacă este cazul) și dovada transmiterii acestuia spre publicare.

(3) Raportul procedurii de atribuire se elaborează înainte de încheierea contractului de achiziție publică și cuprinde cel puțin următoarele elemente:

- a) denumirea și sediul autorității contractante;
- b) obiectul contractului de achiziție publică/acordului-cadru;
- c) denumirea/numele ofertanților participanți la procedură;
- d) denumirea/numele ofertanților respinși și motivele care au stat la baza acestei decizii;

e) denumirea/numele ofertantului/ofertanților a cărui/căror ofertă a fost declarată câștigătoare și motivele care au stat la baza acestei decizii;

f) dacă este cazul, justificarea hotărârii de anulare a procedurii de atribuire.

Art. 43. — Dosarul achiziției publice se păstrează de către autoritatea contractantă atât timp cât contractul de achiziție publică produce efecte juridice, dar nu mai puțin de 5 ani de la data finalizării contractului respectiv.

CAPITOLUL XIX

Căi de atac.

Dispoziții generale privind utilizarea căilor de atac

Art. 44. — Orice persoană juridică ce are un interes legitim în legătură cu un act sau cu o decizie emisă de comisia de evaluare a ofertelor și care suferă, riscă să sufere ori a suferit un prejudiciu, ca o consecință directă a acelui act, are dreptul de a utiliza căile de atac prevăzute de prezentele norme procedurale interne.

Art. 45. — (1) Forma de atac pe cale administrativă a actelor și deciziilor nelegale care determină încălcarea prevederilor prezentelor norme procedurale interne este contestația.

(2) În conformitate cu prevederile art. 16 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare, contestațiile privind procedura de atribuire a contractelor de servicii din categoria celor incluse în anexa nr. 2B se soluționează potrivit dispozițiilor cap. IX din actul normativ menționat.

★

RECTIFICĂRI

La Hotărârea Guvernului nr. 192/2011 privind repartizarea pe proiecte a sumelor defalcate din taxa pe valoarea adăugată pentru finanțarea Programului de dezvoltare a infrastructurii și a unor baze sportive din spațiul rural, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 14 martie 2011, se face următoarea rectificare (care nu aparține Redacției „Monitorul Oficial, Partea I”):

— la punctul 16.16 din anexa nr. 1, în loc de:

„16.16		Măceșu de Jos	ALIMENTAREA CU APĂ ÎN SISTEM CENTRALIZAT A COMUNEI MĂCEȘU DE JOS, JUDEȚUL DOLJ	1.128”
--------	--	---------------	---	--------

se va citi:

„16.16		Măceșu de Sus	ALIMENTAREA CU APĂ ÎN SISTEM CENTRALIZAT A COMUNEI MĂCEȘU DE SUS, JUDEȚUL DOLJ	1.128”
--------	--	---------------	---	--------

★

La Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 968/2011 privind planurile emisiunilor filatelice, condițiile de emiteri, tipărire, punere în circulație, retragere din circulație și de comercializare a timbrelor și efectelor poștale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 171 din 10 martie 2011, se face următoarea rectificare (care nu aparține Redacției „Monitorul Oficial, Partea I”):

— la art. 18 alin. (1), în loc de: „... în termen de 20 de zile de la ...” se va citi: „... în termen de 40 de zile de la ...”.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2011 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	100	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	500	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.000	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	240	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2011 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000
Autentic+ExpertMO	130	330	830	1.990	4.380	1.300	3.250	8.130	19.510	42.920

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600
Autentic+ExpertMO	150	380	950	2.280	5.020	1.500	3.750	9.380	22.510	49.520

Colecția Monitorul Oficial în format electronic PDF, oricare dintre părțile acestuia

50 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 521513